

AZ ÓRIÁS, AKI LEGYŐZTE DÁVIDOT

2Sámuel 11,1-27. és Jakab 1,14-15.

ÉLETÜNK „ÓRIÁSA”: A KÍSÉRTÉS

Életünket olyan óriások fenyegetik, amikkel szemben saját eszünkre és erőnkre támaszkodva a legtöbbször vereséget szenvedünk. Ilyen óriássá lehetnek az életünkben a mélységeink, a félelmeink, a haragunk, a magányunk, a bűneink, a kísértéseink, a természetünk, a büszkeségünk stb. A sorozatban, amit a múlt vasárnap kezdtünk el, életünknek ezekkel **az óriásaival** foglalkozunk, és arra keressük a választ, hogy lehet-e mégis győzni fölöttük.

Ma életünknek egy olyan óriását vesszük górcső alá, ami olyan erővel bír, amit sokszor lebecsülünk. Pedig folyton megkörnyékez bennünket, állandóan ott ólálkodik körülöttünk, gyengeségeinken vagy erősségeinken keresztül is támad, és a legkiválóbbak fölött is gyakran diadalmaskodik. Ma, a **kísértésről** szól az igehirdetés.

A KÍSÉRTÉS ÓRIÁSA

„Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogánva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.” –olvassuk Jakab apostol könyvében. Ezeket a mondatokat a bűn anyakönyveként is szoktuk emlegetni. mint ami tökéletesen leírja azt a folyamatot, ahogyan egy fellobbanó vágy kísértéssé válik, majd az érik bűnné, ami elpusztítja az embert.

Van egy bibliai történet, ami tökéletesen példázza ezt a folyamatot! A történetet a 2Sámuel 11,1-27-ben olvassuk, és annak a Dávid királynak az életében játszódott le, akiről pedig maga Isten mondta: „Megtaláltam Dávidot, Isai fiát, a szívem szerint való férfit, aki teljesíti minden akaratomat.” ^{ApCsel. 13,22.} De lám, még az Isten szemében legkiválóbbak fölött is győzhetnek kísértéseik! Gyertek olvassuk el Dávid bukásának történetét, azt ahogyan legyőzte őt a kísértés óriása. Ezután pedig gondoljuk végig együtt, hogy mit tanulhatunk ebből a történetből!

DÁVID ÉLETVITELÉBEN OTT VOLT A KUDARC

Hogyan is fogalmazott Jakab? „Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe.” Az apostol nem úgy írja le a kísértést, mint valamit, ami a semmiből, minden előjel nélkül jelenik meg, hanem úgy, ami ott oldalog az ember körül és keresi az életünk gyenge pontjait. Dávid életének, mint oly sok férfinak, a nők voltak a gyengéi. Ezért a kísértés ezen keresztül támadta be!

Az 5Mózes 17,14-20-ban olvassuk az ún. **királytörvényt**. Azt a törvényt, amiben Isten lefektette Izráel királyaira vonatkozó parancsait. Ebben a törvényben tk.

három dolgot tiltott meg Izráel mindenkori királyainak: **(1) Ne tartson sok lovat;** **(2) Ne legyen sok felesége;** **(3) Ne gyűjtsön se túl sok ezüstöt és se aranyat.**

Dávid Isten 1. és a 3. parancsát komolyan vette. Amikor azonban egész Izráel királya lesz, ahogyan azt a 2Sám. 5,13-ban olvassuk: **„Miután Dávid Hebrónból Jeruzsálembe költözött, még ott is vett el másodfeleségeket és feleségeket, és még születtek Dávidnak fiai és leányai.”** Dávid tehát átlépett Isten királyokra vonatkozó törvényének 2. pontján, és a parancs ellenére sok feleséget gyűjtött magának.

Ebből is láthatjuk, hogy Dávidot nem a Betsabéval folytatott kaland indította el lefelé a lejtőn, hanem eleve kódolva volt életvitelében a bukás, mert semmibe vette Isten királyitörvényben adott utasításait!

ESÉLYT ADNI A KÍSÉRTÉSNEK

„Azt nem tudod megakadályozni, hogy egy madár elrepüljön a fejed felett, de azt meg tudod akadályozni, hogy fészket rakjon a fejedre!” – mondta Luther Márton a kísértésekkel kapcsolatban. Azt tehát nem tudjuk megakadályozni a kísértések ne ólálkodjanak körülöttünk. Dávid sem tehetett az ellen semmit, hogy ellenállhatatlan vonzalmat érezzen minden szép nő iránt, de Isten segítségével megtehetette volna, hogy nem enged ennek a kísértésének!

Dávid életében számos tényező együtt idézi elő azt, hogy a kísértés óriása végül győzhet felette. Nézzünk néhányat ezekből a tényezőből!

(1) Életének egy pontján semmibe vette Isten parancsát. Ezen a ponton olyan életvitelt folytatott, amit Isten szerető emberként nem lett volna szabad folytatnia.

(2) Dávid sikeres ember volt, akinek hatalma volt. De a siker, a gazdagság, és az ezekkel együtt járó hatalom hihetetlen deformáló, lélektorzító erők. Arrogánssá tesznek, vagyis elhítetik velünk, hogy bármit megtehetünk, mert fölötté állunk minden isteni és emberi törvénynek. Nagyon valószínű, hogy *Dávidot is utolérte ez a kontrolvesztettség.*

(3) „Egy esztendő múlva, abban az időben, amikor a királyok háborúba szoktak vonulni, elküldte Dávid Jóábot szolgálóival meg egész Izráellel együtt.” – olvassuk a király bukásának bevezetéseként. *Dávid nem ott volt, ahol királyként lennie kellett volna.*

(4) „Egyszer estefelé, amikor Dávid fölkelt a fekhelyéről, és a királyi palota tetején sétált...” Mivel Dávid elhanyagolta királyi kötelességét, és ezért túl sok a szabadideje volt, óhatatlanul is sodródott a bukás felé. Mert ahogyan a szólás mondja: *a tétlen elme az ördög műhelye.*

Mindezek a tényezők kedveztek a kísértés óriásának, és Dávid ezen az éjszakán **saját kívánságától vonzva és csalogatva esett kísértésbe.** Ha a mi kísértéseink is óriássá nőhetnek az életünkben, az azért lehet, mert esélyt adunk arra, hogy

óriássá nőhessenek. Életvitelünk, viselkedésünk táptalaja lehet annak, hogy kísértéseink megfogánva bűnné váljanak.

A KONTROLLVESZTETT DÁVID

„Azután a kívánság megfogánva bűnt szül...” – olvassuk Jakab leírásában. Hogyan is érik Dávid kísértése bűnné? *Meglátja* Betsabét, „aki igen szép volt”, megkívánja ezt a testi szépségét, végül erővel elveszi azt, amit megkívánt. Annak ellenére, hogy tudja, mert megmondják neki, hogy a nő férjnél van. Semmi sem tartja vissza a királyt. Annak ellenére, hogy tudja, házasságtörés az, amit csinál.

De itt nem ér véget Dávid zuhanó repülése, hiszen a nő teherbe esik. A királynak valamit tennie kell, hogy valamiképp eltusolja a bűnt, amit elkövetett. Kieszeli, hogy ha haza hozatja a férjet, és azt valamiképpen ráveszi arra, hogy a feleségével legyen, akkor senki sem firtatja majd az apaság kérdését. Vacsorára hívja, leitatja, de számításai mégsem jönnek be, mert Úriás **„este urának a szolgálival ment ki lefeküdni a fekvőhelyére, és nem ment haza.”** Sebjaj! Ha az A-terv nem jött, be majd beválik a B-terv. **„Reggel azután levelet írt Dávid Jóábnak, melyet Úriással küldött el. Ezt írta a levélben: Állítsátok Úriást az arcvonalba, ahol a leghevesebb a küzdelem, azután húzódjatok vissza, hogy levágják, és halálát lelje!”**

Döbbenetes ennek a történetnek a sodrása, ahogyan egyre eszeveszettebben sodródik Dávid az eseményekkel, amiket már régen nem ő irányít, csak azok kényszerűen alatt improvizál, hogy megússza a lebukást. Íme, az Isten szíve szerinti férfi, aki kontrollt vesztett bábként vergődik bűnné értett kívánsága hálójában!

Így van ez, ha az ember enged a kísértés óriásának. Egy idő után átveszi az irányítást az ember élete fölött, és azután nem engedi el, addig facsarj az az életünket, míg minden életerőt, örömet, békességet ki nem présel belőlünk. **„Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogánva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.”**

„De az Úrnak nem tetszett, amit Dávid elkövetett.” – súlyos mondat, ami tökéletesen érzékelteti azt, hogy teljes a kísértés óriásának diadala a király fölött. Mert lehet, hogy sikerül eltusolni a bűnt, el lehet leplezni azt az emberek előtt, lehet letagadni, elhazudni bűnös tetteinket, de Isten előtt semmit sem rejthetünk el!

GYŐZHETÜNK A KISÉRTÉS ÓRIÁSA FÖLÖTT?

Mielőtt e kérdésre válaszolnék, előbb szeretnék feltenni nektek három kérdést. Ha ezekre a kérdésekre nem tudunk őszinte hittel válaszolni, akkor a kísértéseink óriásaival sem tudunk mit kezdeni!

(1) *Ismered-e és elismered-e azt, amiben és amivel kísérthető vagy?* Amíg nevén nem nevezzük a kísértésünk óriását, amíg tagadjuk őt, amíg mentegetjük magunkat, esélyünk sincsen győzni felette.

(2) *Csakugyan akarunk-e győzni a kísértés felett?* Erről a múlt alkalommal is szoltam, most újra megerősítem: nem akarásnak mindig nyögés a vége. Sok keresztyén van, aki állandóan sopánkodik és kesereg amiatt, hogy folyton elbukik egy-egy kísértésben. De ha mélyebbre ásunk az életükben, akkor kiderül, hogy sohasem akartak igazán ellenállni annak. A bűn nagyon csábító, igazán szép és vonzó, akárcsak Dávidnak Betsabé. S ha állandóan adjuk magunkat, ha nincsen bennünk szemernyi ellenállás, csipetnyi akarás sem, akkor újra és újra bukásra vagyunk ítélve.

(3) *Komolyan vesszük-e a Szentírást, és akarunk-e engedelmeskedni Isten parancsainak?* Dávid életének romlása ott kezdődött, hogy válogatott Isten parancsai között: volt, aminek engedelmeskedett, és volt, amit nem vett komolyan. Vajon mi hogyan állunk a Szentíráshoz? Mi is válogatunk Isten parancsai között, és ami kevésbé vonzó, kevésbé illeszthető be az értékrendünkben, a terveinkbe, azokra nem figyelünk?

Ha erre a három kérdésre őszinte igennel tudtunk felelni, akkor van esélyünk győzni a kísértés óriása fölött! Három „eszközt” adott Isten a kezünkbe:

(1) *Imádkozzunk!* Ha jönnek a kísértések, imádságban meneküljünk Istenhez, és kérjünk védelmet tőle.

(2) *Öltözzük fel az Isten fegyverzetét!* Tévedés, ha azt gondoljuk, hogy fegyvertelenek vagyunk a kísértéseink óriásával szemben! Az Efezus 6-ban nem véletlenül olvassuk ezt: **„Öltsetek magatokra Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben.”** Isten azért adta ezeket a fegyvereket, hogy harcolni tudjunk a körülöttünk ólálkodó kísértések ellen.

(3) *Ne a kísértéseinkre, ne bűnre összpontosítsunk, hanem a Szabadító Istenre!* A teológus hallgatóknak dolgozatot kellett írniuk, amiben az Istent és a Sátánt kellett összehasonlítani. Az egyik diák annyira belemélyedt Isten magasztalásába, hogy kicsöngették, és kénytelen volt a lap alá odaírni: „A Sátánra nem maradt időm!” Aki úgy tud élni, Istennel betelve, annak a Sátánra nem marad ideje, az sokszor úgy, hogy észre sem veszi, erőlködés nélkül képes győzni a kísértései fölött. Ezért ne a kísértéseinkre, ne bűnre összpontosítsunk, hanem a Szabadító Istenre, aki Krisztusban nekünk ajándékozta önmagát. Isten feláldozta értünk egy született Fiát, azért hogy mi képesek legyünk letenni **„minden ránk nehezedő terhet és a bennünket megkörményező bűnt,”** hogy **„állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát.”** Ezért **„nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázattal nem törődve – vállalta a keresztet, és Isten trónjának a jobbára ült. Gondoljatok rá, aki a bűnösöktől ilyen szidalmazást szenvedett el, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjete.”** Zsid. 12,1-3. Krisztussal tehát győzhetünk a kísértéseink óriása fölött!